

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na predbežnom prerokovaní podnetu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo veci porušovania jeho práv nekonaním príslušného súdu dňa 28. februára 1994 takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] na začatie konania sa o d m i e t a pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 7. januára 1994 dostal Ústavný súd Slovenskej republiky podanie [REDAKOVANÉ], v ktorom sa sťažuje na postup Krajského súdu v Banskej Bystrici v súvislosti s konaním o preskúmanie rozhodnutia o vymeraní invalidného dôchodku, ďalej na postup Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako i Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že z podania navrhovateľa nebolo zjavné, porušenie ktorých svojich práv namieta a čoho sa konaním pred ústavným súdom domáha, vyzval ho sudca spravodajca 1. februára 1994 k doplneniu a spresneniu svojho podania. Dňa 8. februára 1994 dostal ústavný súd doplnenie a spresnenie podania navrhovateľa, z ktorého vyplýva, že požaduje, aby ústavný súd rozhodol formou rozsudku alebo uznesenia o určení iného krajského súdu, než je Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý by opätovne rozhodol o jeho odvolaní proti rozhodnutiu o výmere jeho invalidného dôchodku. Pôvodné rozhodnutia krajského súdu v tejto veci boli dvakrát zrušené Najvyšším

súdom Slovenskej republiky a navrhovateľ v priebehu roku 1993 (presný termín neuvedený) namietal pred ďalším prerokovaním svojej veci Krajským súdom v Banskej Bystrici jeho "zaujatosť, totalitu a svoju nedôveru". Krajský súd v Banskej Bystrici sa ďalej vecou už nezaoberal, ale podľa názoru navrhovateľa ani nesplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť podľa § 12 Občianskeho súdneho poriadku a nepostúpil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby bola prikázaná na rozhodnutie inému krajskému súdu. Z dôvodu nekonania Krajského súdu v Banskej Bystrici (a následne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) navrhovateľ požaduje, aby o prikázaní jeho veci na prerokovanie iným krajským súdom rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky je v rámci konania o podnetoch oprávnený konať, ak fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich práv. V rámci konania o podnetoch ale i v konaní o iných veciach, ktoré sú mu zverené Ústavou Slovenskej republiky musí rešpektovať ústavou zaručenú nezávislosť súdnej moci upravenú v článku 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V dôsledku jej rešpektovania Ústavný súd Slovenskej republiky nie je oprávnený konať a ani rozhodovať vo veciach, ktoré patria do právomoci všeobecných súdov. Z rešpektovania princípu nezávislosti súdnej moci vyplýva i to, že ústavný súd nie je oprávnený nahrádzať procesné úkony všeobecných súdov týkajúce sa veci. Ústavný súd preto nie je oprávnený namiesto Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prikázať, aby bola navrhovateľova vec rozhodnutá krajským súdom miestne nepríslušným. Takéto konanie by zakladalo porušenie ústavou zaručenej nezávislosti súdnej moci a bolo by i v príkrom rozpore s rešpektovaním princípu ochrany ústavnosti.

Z tohoto dôvodu Ústavný súd Slovenskej republiky podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov podnet odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať  
opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 28. februára 1994

Za správnosť vyhotovenia                      JUDr. Ján Kl u č k a  
predseda senátu